

K. Häntausky

II.

Pyhäkoulukirjallisuutta

. opettajille, vanhemmille ja lapsille.

**Kristillisen kasvatuksen
suuri merkitys.**

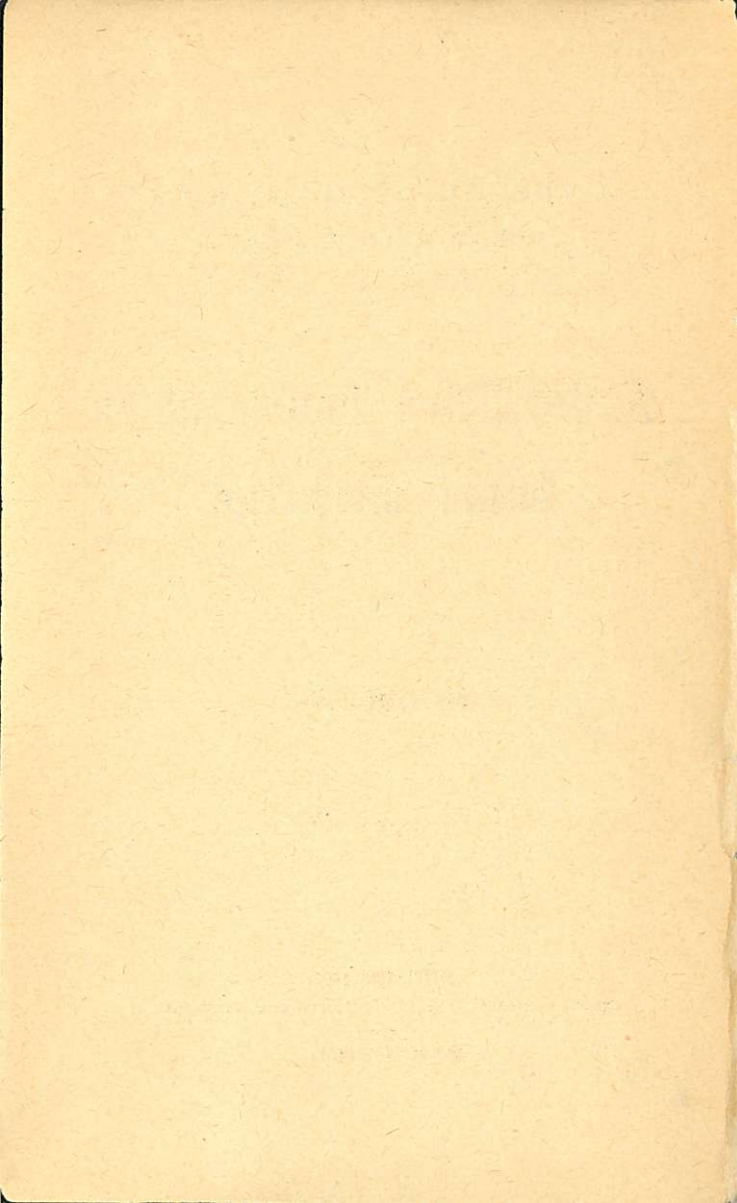
Gjitti

Emil Murén.

Helsingissä 1890.

Wellsin ja Göbb's'in osakeyhtiön kirjapainossa ja kustantama.

Hinta: 10 penniä.

Kristillisen kasvatuksen suuri merkitys.

Heikkona syntyy ihmislapsi maailmaan. Voimattomuuteen se kuolisi, ellei rakastavan äidin suuri huolellisuus sitä saattaisi elossa pysymään. Ajatellaamme, miten suurta waiwaa ja uhraawaisuutta äiti näkee pienen lapsensa tähden. Yöt päivät hän hoitaa, ruokkii, auttaa ja suojelee lapsukaiستانsa. Tässä äidin hellässä ja kestäväisessä huolenpidossa kuwastuu taiwaallisen Isän suuri rakkaus ja huolenpito meistä paremmin, kuin missään ihmiselämän olosuhteessa. Sentähden taiwaallinen Isä käyttääkin tätä wertausta wahwistaaksensa omaa kansaansa uskossa Hänen rakkauteensa ja huolenpitoonsa. Profeetan kautta Hän ilmoittaa ja sanoo: „Unhottaako waimo lapsukaisensa, niin ettei hän armahda kolutunsa poikaa? Ja waiikka hän unhohtais, niin en minä kuitenkaan sinua unohda“. Jes. 49: 15. Äidin rakkauden lapsukaiseensa

on Jumala ottanut kuvaamaan rakkauttansa meihin ihmisiin. Suuri arvo on siis äidin rakkaudella. Ilman sitä ei ihmiskuntaa voisi olla olemassa. Lapset kaikki kuolisivat ilman sitä kätkeysänsä.

Mutta vaikka ihminen maailmaan noin heikkona syntyy, niin on hänen olennohensa kuitenkin suuret voimat ja lahjat kätkeytinä. Hänellä on henkiset voimat ja lahjat, sillä hän on henkiolento, ja hänen ruumiinsa on niin luotu, että se kelpaa asumajaksiksi tälle hengelle ja voi olla välikapaleena hengen toiminnalle. — Tuot voimat ja lahjat ihmisesä tarvitsevat kehitystä. Henki on kehitettävä voidaksensa toteuttaa tarkoituksensa ja jomoin on ruumis hoidettava ja kehitettävä, että se pysyy hengen nöyränä palvelijana. Siinä määräsä kuin ihmisen sekä henkiolento että ruumis kehitetään oikein ja tarkoituksen mukaisesti saavuttaa ihminen onnellisuuden ja tulee hyödylliseksi ihmiskunnan jäseneksi. Siinä määräsä taas kuin ihminen joko jää kehittymättömään tilaan taikka kehitetään väärällä tavalla, tulee hän itse onnettomaksi, hyö-

dyttömäksi ja vielä wahingolliseksiin yhteiskunnan jäseneksi. Tästä voimme huomata ihmisen oikean kehittämisen suuren tarpeellisuuden. Tuota kehittämistä nimitetään kasvatuksiksi.

Kasvatuksesta riippuu sekä yksityisihmisen että koko ihmiskunnan kohtalo. Huonon kasvatuksen hedelmänä on onneton ja kurja kansakunta. — Kuten hywärotuisista ja hywin hoidetuista warsoista kasvaa hyviä hevosia yhteiskunnan palvelukseen, kuten hywin hoidetun ja wiljellyn pellon oraasta kasvaa hyvä ja runsas wilja-laiho, samalla tavalla kasvaa hywin kasvatetuista lapsista hyviä ihmisiä, jotka voivat elää yhteiskunnan hyödyksi, Jumalan kunniaksi ja omaiksi onnellisuudekseen. — Jokaisen ihmisystävän pitäisi sentähden kääntämän kaike huomionsa lasten kasvatukseen ja voimiensa mukaan kukin piirissänsä koettaman olla avullisena tässä kasvatuustyössä. — Kun vielä tiedämme, että Herramme Jeesus on sanonut: „Joka holhoo senkaltaisen lapsen minun nimeeni, hän holhoo minun“, Mat. 18: 5; niin pitäisi tämän

kehottaman kaikkia niitä, joille Herra Jeesus Kristus on rakas ja kallis, innolla ja uutteruudella rupeamaan lasten kasvatuksen pyhään työhön, kunkin älynsä ja voimansa mukaan. — Lasten kasvatus on tärkein yhteiskunnallinen tehtävä, jonka suuria seurauksia ei voida millään tavalla arvostella, sillä ne ulottuvat kauwas tulevaisuuteen. Mutta koska lasten kasvatus on näin tärkeä asia, niin on tarpeellista, että me selvästi käsitämme, mikälaatuisen oikean kasvatuksen tulee olla. Kun tiedämme, että ihmisessä yhtyy kaksi olentoa, nimittäin henkiolento ja luonnollinen olento, yhdeksi henkilöksi, niin voimme hyvin ymmärtää, että oikean kasvatuksen tehtävänä on näitä molempia kehittää tarkoituksensa mukaisesti kumpaakin. Oikeassa kasvatuksessa on siis lapsen sekä hengellinen kehitys että sen ruumiillinen kehitys silmällä pidettävä.

Ruumis on saapa sille tulevan ravinnon ja hoidon, niin että se pysyy terveenä ja raittiina. Kaikkia lapsen ruumiille wahingollisia nautintoaineita ja myös toimia on siltä kartettava järjellisen opetuksen ja johdatuksen kautta,

niin että lapsi itse oppisi ruumistansa hoitamaan, kun hän pääsee oikeaan käsitykseen siitä, että terve ja raitis ruumis on suuri Jumalan lahja. Sopiwan lewon ja liikkeen kautta on ruumis vahvistettava, puhtauden kautta terveenä pidettävä ja sopiwan vaatetuksen kautta ulkoilman wahingollisista vaikutuksista säilytettävä. — Kaikki tämä ruumiin hoito ja kaswatus on erinomaisen suuresta arwosta, se on paljon suuremmasta arwosta, kuin koetieläinten hoito, waikka silläkin arwonsa on. — Oi, jos kaikki lasten wanhemmat meidän kansassamme ymmärtäisivät, miten suuri siunaus heillä siitä on, että heillä on terveitä lapsia, joille he voivat uskoa talonsa ja tavaransa sitte, kun heidän omat ruumiilliset woimansa riutuvat! — Kun jokainen isä ja äiti tulisi tähän ymmärrykseen, niin he koettaisivat kaikella tavalla hankkia itsellensä tietoja siitä, mikä on ruumiin terweydelle hyödyllistä ja mikä on wahingollista. Ja he koettaisivat käytännössä toteuttaa näitä tietojansa. Samalla kun tämä on työ heidän omaksi onnellisuudekseen, niin tämä myös on

suuri ja jalo isänmaallinen tehtävä. Mutta kuuluuko tuo ruumiin hoito ja kaswatus myös kristillishyhteen, niin että sitä voi pitää „kristilliseen kaswatukseseen“ wälttämättömästi kuulwana? Me olemme wakuutetut siitä, että ruumiin hoito ja kaswatus wälttämättömästi kuuluu kristilliseen kaswatukseseen. — Apostoli Paawali sanoo: „Ettekö te tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppele, joka teissä on, jonka te Jumalalta saitte, ja ettepä te ole teidän omanne? Sillä te olette kalliisti ostetut; kunnioittakaat siis Jumalata teidän ruumiisjanne ja teidän hengessänne, jotka Jumalan owat“. 1 Kor. 6: 19, 20. — Kristityn tulee siis ei ainoastansa hengessänsä, waan ruumiisjansakin kunnioittaa Jumalaa. Ihmisen ruumiisja tulee Jumala kunnioitetuksi siten, että ruumis kaswatetaan ja hoidetaan sen tarkoituksen mukaan, jonka Jumala sille on määrännyt, ja että se warjellaan kaikista turmiollisista vaikutuksista ja saastaisuudesta, joista sille wahinkoa tulee.

Siirtykäämme nyt tarkastamaan ihmisen henkiolennon hoitoa ja kaswatuusta. — Ihmis-

henki tietää, tuntee ja tahtoo. Hän voi itsestäänsä sanoa: minä tiedän, minä tunnen ja minä tahdon. Ihmisen henkiolento on siis tietävä, tunteva ja tahtova, hänellä on kyky tietämiseen, tuntemiseen ja tahtomiseen. Nämät kolme kykyä, nimittäin tieto, tunto ja tahto, ovat kasvatuksen kautta kehitettävät lapsessa. — Tieto on kehitettävä wiisauteen, tunto rakkauteen ja tahto toimintaan oikeudessa ja hyvydessä. Miten tämä on tapahtuva? tämä tapahtuu opettamisen kautta. Mutta oppi on kahta laatua, nimittäin hengellistä ja maailmallista oppia. Molemmat ovat tarpeellisia ihmiselle.

Maailmallinen oppi ja kasvatuus on ihmiselle tarpeellista, että hän tässä maailmassa tulisi toimeen ja olisi hyödyllinen jäsenen yhteiskunnassa. Maailmallista oppia ei meidän siis tule halveksia. Kaikki hyödyllinen maailmallinen oppi, kun sitä oikein käytetään tulee siunaukseksi sekä yksittäisihmiselle, joka opin omistaa, että kansalle, jota opin kautta voidaan palwella. — Oppimaton ihminen on kuin hengellisesti sokea. Hän ei

näe eikä voi hyväksensä käyttää niitä lahjoja, joita Jumala on asettanut ihmisten käytettäväksi heidän iloksensa ja onnensa. Hän kulkee ihmiselämässä toisten ihmisten talutettavana, sillä viisaampi tyhmiempää johtaa ja taluttaa. Oppimaton on siis toisista suuresti riippuvainen ja joutuu pian toisten waiwaksi. Hänen elämänsä on kurja, kuten aina-kin jokean elämä on. — Kun ajattelemme esimerkiksi sitä suurta hyötyä, kuin siitä on, että ihminen osaa lukea ja kirjoittaa, niin hymmärrämme, miten suuresta merkityksestä ja arvosta maailmallinenkin oppi on. Joka osaa lukea, hän saa kirjoista paljon tietoa ja wiisautta, hänelle ovat „wiisauden portit“ avatut. Hän wiedään kirjojen kautta hengellisesti näkemään wiisasten ajatuksia, hän johdatetaan niitten kautta wiisasten neuvo-
toon ja hän kehittyy hengellisesti tiedon puolesta näitten wiisasten seurassa. Mahdottomaksi tulee meille näyttää kaikkea sitä aineellista ja hengellistä hyvää, kun fitte seuraa tuota tiedossa kehittymistä. — Ohtä hyödyllinen kuin lukutaito, on myöskin kirjoitus-

taito. Kirjoittamalla voi ihminen tallettaa itsellensä hyödyllisiä tietoja, joita kaikkia olisi varsin mahdoton muistisja pitää. Kirjoittamisen kautta voi ihminen tulla henkiseen vuorowaiikutukseen ihmisten kanssa, jotka oleskelewat monien matkojen päässä. Hän voi vielä kirjoittamisen kautta säilyttää ajatustiansa ja mietteitänsä tulewillekin sukupolwille.

— Me emme mitään warmuudella tietäisi Herrasta Jesuksesta ja Hänen armostansa, elleiwät pyhät miehet olisi osanneet kirjoittaa. Heidän kirjoitustensa sisällyksestä emme taas mitään tietäisi, elleimme lukea osaisi.

— Olkoon nyt tämä esimerkkinä näyttämään sitä, että maailmallinenkin tieto on hyödyllistä.

Mutta kaikkein tärkeintä on ihmiselle kuitenkin hengellinen tieto ja opetus, jonka tarkoitus on saattaa ihmistä Jumalan tuntemiseen ja yhteyteen. — Ihmisen henkiolento kaippaa ja tarvitsee elämänyhteyttä elävän Jumalan kanssa. Ilman tätä yhteyttä jää ihmishenki hengellisesti pimeäksi tiedon puolesta, kylmäksi tunnon puolesta ja woimattomaksi tahdon puolesta. Ihmisen kaswatuksen

Jumalan yhteyteen tulee siis olla perustuksena kaikelle, kasvatuksen täytyy olla kristillistä, j. o. sen perustuksena ja ytimenä on olewa ihmisen kaswatus Jumalan yhteyteen Jeesuksen Kristuksen kautta. — Kuten ilman auringon waloa ja lämpöä ei olisi mitään eloa luonnossa, niin ei ole mitään hengellistä elämää ihmishengessäkin ilman yhteyttä Jumalan kanssa Kristuksessa, josta wiisauden walo ja rakkauden lämpö tulwailee ihmishenkeen, kun hän uskon kautta on Kristuksen Hengelle awautunut. — Jumalan Hengestä, jonka Jeesus Kristus lähettää, wuotaa elämä ihmishenkeen, kun hän on uskon tilassa. — Tähän uskon tilaan on ihminen kaswatettava. Tämä kaswatus tapahtuu Jumalan Sanan kautta. Lapset owat siis Jumalan Sanan käsittämiseen opetettawat, että he sen kautta tulisiwat Jumalan tuntemiseen. Jumalan tuntemisessa on iankaikkinen elämä. Joh. 17: 3. — Tästä nyt tiedämme kristillisen kasvatuksen suuren merkityksen. — Oikean lasten kasvatuksen ei siis tule tarkoittaa ainoastansa ajallista elämää. Kas-

watuksesta, jonka ainoana tarkoituksena on ajallinen elämä, puuttuu **warsinainen perustus**. Sentähden sellainen kaswatus jää **waillinaiseksi** ja muodostuu **wääräksi**. Seuraukset tästä näkyvät ihmiselämässä. — Kaswatus **siwistyksestä** ilman **kristillisyttä** tuottaa tosin **ulkonaista „siwostusta“**, mutta siltä puuttuu **siweellinen pohja**. Kaswatuksen tulee sentähden olla **kristillistä**. Sellainen kaswatus **yhäsinään** tuottaa **onnea ja siunausta** sekä **yksityisille** että **kansalle**. Se **waikeuttaa** **teho-**
kaasti **perheelämän, kirkollisen elämän ja kansallisen elämän jalostumiseksi**.

Kristillinen kaswatus, s. o. kaswatus **Jesuksen** **Kristuksen** **armon** ja **woiman** **osallisuuteen**, **waikeuttaa** **ihmisen** **koko** **henkiolentoon**. Se **walistaa** **ihmisen** **tiedon** **jumalallisen totuuden** **käsittämiseen**, se **elähyttää** **ihmisen** **tunnon** **raikas-**
tamaan **Jumalaa** ja **kaikeä** **jumalallista**, ja se **wahwistaa** **ihmisen** **tahdon** **oikeudessa** ja **hywyy-**
dessä **sekä** **psymään** **että** **toimimaan**. **Soin-**
tuisuus **tulee** **sen** **kautta** **ihmisen** **koko** **olentoon**, **joka** **on** **todellisen** **onnellisuuden** ja **runsaan** **siunauksen** **ehtona**.

Kenenkä welvollisuus on nyt toimia tässä kristillisessä kasvatustyössä? Lasten vanhemmilla on ennen muita welvollisuus tähän toimintaan, mutta jokaisen kristityn pyhänä welvollisuutena on myöskin tämä toimi. — Herra Jeesus on jokaiselle opetuslapsellensa määrännyt työntekemisen „wiinimäesjäsä“. — **Taimi-tarhana** tässä wiinimäesjä owat lapset. Tätä taimitarhaa on huolellisesti hoidettava. Kukin wiinimäen työmies on welvollinen kytynsä mukaan olemaan toimeliaana tässä hoitamistyössä. — **Sanalla** ja **esimerkillä** tapahtuu toiminta. **Siisrukoukset** owat suuresta arvosta työn menestymiselle. Työ, warsinainen työ, tapahtuu opetuksen kautta. Sopiva tilaisuus opettamiseen on „**pyhäkouluisja**“. — Pyhäkouluja, paljous pyhäkouluja, tarwitaan!

MSB 3818

